

2016-32-0152-00073

Skrivelser af 7. oktober 2016 og 9. december 2016 fra Nordjyllands Politi

Forhold 1: Ved det levende syn den 14. december 2015 konstateredes en so, der var svært støttehalt på venstre bagben og støttehalt i middelsvær grad på højre forben. Soen blev transporteret i et rum med tre andre søer.

Ved den kliniske undersøgelse blev det konstateret, at soen nødigt rejste sig. Da soen havde rejst sig blev det konstateret at den var støttehalt i svær grad på venstre bagben. Soen var endvidere støttehalt i middelsvær grad på højre forben. Den tog støtte på højre forben i hvile, men var tydeligt halt på benet i bevægelse.

Ved undersøgelse efter slagting fandtes atrofi af muskulaturen i venstre skinke og i højre skulder. I venstre hoftelid fandtes kronisk aseptisk ledbetændelse, og der var en kronisk epifysiolysis fraktur af caput femoris på venstre femur. I højre albuelid fandtes kronisk ledbetændelse.

Ved undersøgelsen efter slagting blev det endvidere konstateret at soen havde mærker efter slag med tatoveringshammer i hovedet.

Ejeren oplyste, at soen ikke havde været tilset af en dyrlæge, men at den i en periode havde gået i aflastningssti, da de havde konstateret skaden. Ejer havde vurderet at soen kunne sendes til slagting, da den blev bedre gående. Ejeren oplyste endvidere at det var en ny praktikant, der havde stået for udlevering af svin den pågældende dag.

Praktikanten erkendte at have brugt tatoveringshammeren, men mente ikke den blev brugt 7 gange.

Forhold 2: Ved post mortem syn af en sopolt på slagteriet den 16. juli 2015 blev det konstateret at slagtekroppen var påført flere unødige slag med en tatoveringshammer. Slagtekroppen havde i alt 14 mærker efter slag med tatoveringshammer.

Ejeren oplyste, at han ikke selv var til stede ved læsningen, så arbejdet var, til forskel fra normalt, overdraget til en praktikant, der havde brugt tatovørhammeren unødvendigt for at sopolten skulle gå ind i vognen.

Forhold 3: Ved post mortem syn af to søer på slagteriet den 13. juni 2016 blev det konstateret at slagtekroppene var påført flere unødige slag med en tatoveringshammer.

Ejeren oplyste, at årsagen til de unødige slag med tatoveringshammer var, at søerne havde gået over fra i sidste uge, hvor chaufføren ikke kunne have dem med.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder Rådet, at besætningsejer ved at lade en halt so gå i besætningen i længere tid uden at tilkalde dyrlæge eller lade dyret aflive, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt og herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 1:

Forhold 1:

Det fremgår af anmeldelse af 25. januar 2016, at der ved det levende syn på slagteriet d. 14. december 2015 konstateredes en so, der var gangbesværet. Soen blev transporteret i et aflukke med tre andre søer.

Ved den kliniske undersøgelse lå soen ved starten af undersøgelsen ned på højre side i sygestien. Soen rejste sig nødigt, men da den blev tilskyndet hertil, rejste soen sig på forparten, udviste nervøs adfærd, hylede op og bevægede sig fra side til side med forkroppen, mens den stadig hvilede med bagkroppen mod underlaget.”

Da soen havde rejst sig kunne det konstateres, at den var støttehalt i svær grad på det venstre bagben. Soen lagde ingen vægt på venstre bagben, når den stod i hvile, men støttede alene klovspidserne let mod underlaget. Soen stod med det venstre bagben ført ind under sig og frem foran det højre bagben. Soen lagde fuld vægt på det højre bagben, som var ført ind midt under bagparten for at aflaste det venstre bagben, som det også fremgår af de medsendte fotos.

Soen var endvidere støttehalt i middelsvær grad på det højre forben. Den tog støtte på højre forben i hvile, men var tydeligt halt på benet i bevægelse.

Soen stod med spændt kropsmuskulatur og med kroppen bøjet i en bue, så hovedet pegede svagt mod venstre. Huden på højre skinke var rød og fortykket, og hårene var slidt af.

Ved udvidet undersøgelse af slagtekroppen efter slagtning fandtes denne asymmetrisk, med udtalt svind af muskulaturen i venstre skinke og højre skulderparti.

Ved skrivelse af 22. september 2016 fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fremgår følgende af den patoanatomiske undersøgelse ” Der fandtes en kronisk epifysiolyse fraktur (fraktur i vækstlinjen) af caput femoris på venstre femur(lårbensknoglen, red.). Caput femoris sad fast i ledeskålen via ligamentet. Der fandtes periartikulært bindevæv, der målte ca. 2 cm i bredden samt knoglenyddannelser peri/intraartikulært samt i frakturdelen. I og omkring leddet var 3 knoglenyddannelser med målene ca. 4 x 3 x 2cm, 1 x 1,5 x 0,5cm og 2 x 2 x 0,4cm samt multiple små knoglenyddannelser, der dækkede hele den distale flade af frakturen.”

”I højre albueled var en kronisk deformerende erosiv artrose (ledbruskskade) med sekundær synovitis og periartikulær bindevævs- og knoglenydannelse. Det periartikulære bindevæv antog en maksimal tykkelse på ca. 1 cm og de periartikulære knoglenydan­nelser strakte sig stedvis ud i en afstand af 0,5 cm fra knoglen.”

”Der foreligger en kronisk epifysiolysis fraktur af caput femoris på venstre femur med udtalt bindevævs- og knoglenydannelse. Dertil en kronisk erosiv artrose i højre albueled med bindevævs- og knoglenydannelse og sekundær synovitis. Bedømt på omfanget af nydannelse af bindevæv og knogle vurderes det, at læsionerne har en alder på flere uger.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Dyr, der ikke kan gå og stå ved egen hjælp, eller dyr, der er springhalte, svært støttehalte eller udpræget gangbesværede på grund af diagnosticeret eller formodet knoglebrud, ledskred, smertefulde betændelsestilstande i lemmerne (ledbetændelse, seneskedebetændelse o. lign.) samt dyr som lider af almen svækkelse, må ikke transporteres levende til slagteriet eller til levebrug, men skal aflives eller nødslagtes på stedet.

Rådet finder, at soen med kronisk brud på lårbenet, samt kronisk ledbetændelse i hofteledet på venstre bagben og kronisk ledbruskskade i højre forbens albueled, tilstande, der har været erkendelige under soens ophold i besætningen siden lidelsernes opståen, ikke burde have været transporteret levende til slagteriet.

Rådet finder, at soens situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket på baggrund af det foreliggende, bedst ville være sket ved at aflive den. Ved at have gået i en aflastningssti i besætningen igennem længere tid uden at være blevet behandlet og uden at være blevet tilset og vurderet af en dyrlæge, samt ved at blive transporteret levende til slagteriet, finder Rådet, at soen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at soen under det lange sygdomsforløb i besætningen, har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet at soen ved at være læsset og transporteret levende til slagteriet, har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Rådet skal endvidere henvise til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Spørgsmål 2:

I bekræftende fald, finder Rådet, at besætningsejer derved har behandlet dyret uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Finder Rådet, at besætningsejer og chauffør på transporten til slagteriet, ved at transportere den halte so til slagteriet, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt og herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

I bekræftende fald, finder Rådet, at besætningsejer/chauffør derved har behandlet dyret uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 4:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 5:

Finder Rådet, at besætningsejer/medarbejder hos besætningsejer, ved at påføre soen flere tato-
veringer i hovedet med en tatoveringshammer, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt
og forsvarligt og herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og
væsentlig ulempe?

Svar ad 5:

Det fremgår af anmeldelse af 25. januar 2016, at ved undersøgelse af slagtekroppen efter slagtning blev det konstateret, at soen var påført minimum 7 slag med tatoveringshammer i hovedet.

Af den patoanatomiske undersøgelse af 22. september 2016 fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fremgår, at ”Der fandtes tre nåletatoveringer på venstre side af hovedet strækkende sig fra under øjeåbningen og distalt herfor, hvor der kunne erkendes tre numre i den mest distale tatovering indeholdende tallene 5, 5 – vanskeligt læsbart. De øvrige numre i tatoveringerne kunne ikke tydes. Dertil var der 12 mindre stribeformede blødninger caudalt på hudstykket, der målte 0,5-6 cm i længden og ca. 0,2 cm i bredden. Der kunne ikke erkendes blødninger i underhuden eller muskulaturen.”

Af konklusionen fremgår, at ”Der kunne konstateres 3 tatoveringer samt multiple små blødninger i huden i venstre side af dyrets hoved. Tatoveringerne er forenelige med at være påført med tatoveringshammer.”

Ved at være påført slag med tatoveringshammer på venstre side af hovedet, finder Rådet, at soen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt.

Lægges ovennævnte, sagsakterne og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at soen har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Der henvises endvidere til Rådets udtalelse af 12. maj 2009 om overdreven anvendelse af tatoveringshammer.

Spørgsmål 6:

I bekræftende fald, finder Rådet, at besætningsejer/medarbejder derved har behandlet dyret uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 6:

Rådet finder, at soen samlet set har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 7:

Forhold 2:

Vedrørende sopolten leveret den 15. juli 2015, finder Rådet her, at besætningsejer/medarbejdere ved at påføre sopolten i alt 14 tatoveringer derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt og herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 7:

Det fremgår af anmeldelse af 27. juli 2015, at en ”embedsdyrlæge på slagtegangen på slagteriet ... den 16. juli 2015 synede en sopolt ..., som var blevet påført flere unødige slag med tatoveringshammer.”

Det fremgår endvidere af anmeldelsen, at slagtekroppen af sopolten havde 14 tatoveringer, heraf 6 tatoveringer på højre skinke, 1 overfladisk tatovering midt på højre side af ryggen og 7 tatoveringer på venstre skinke. En af tatoveringerne på venstre skinke var få cm fra endetarmsåbningen.

Ved skrivelse af 1. december 2016 fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND fremgår, at der ved den patoanatomiske undersøgelse ” fandtes 14 nåletatoveringer på hudstykkerne. På hudstykke A fandtes i alt syv nåletatoveringer, hvoraf tre var med nr. A, og fire

var med tallene .. og ... På hudstykke B fandtes i alt syv nåletatoveringer, hvoraf to var med nr. A. Der kunne kun erkendes tallene .. og .., .. eller .. af de øvrige fem nåletatoveringer.”

Af konklusionen i obduktionserklæringen fremgår, at ”Der kunne konstateres 14 nåletatoveringsområder i huden. Tatoveringerne er forenelige med at være menneskepåført med tatoveringshammer.”

Ved at være påført flere unødvendige slag med tatoveringshammer på højre skinke, midt på højre side af ryggen og på venstre skinke, heraf en tatovering få cm fra endetarmsåbningen, finder Rådet, at sopolten har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at sopolten har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 8:

I bekræftende fald, finder Rådet, at besætningsejer/medarbejder derved har behandlet dyret uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 8:

Se svar ad 7.

Spørgsmål 9:

Vedrørende de 2 grise, leveret den 13. juni 2016, finder Rådet her, at besætningsejer/medarbejdere ved at påføre søerne unødige tatoveringer derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt og herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 9:

Forhold 3:

Det fremgår af anmeldelse af 15. juli 2016, at ”embedsdyrlæge ... på slagtegangen på slagteriet ... den 13. juni 2016 synede 2 søer, der var blevet påført flere unødige slag med tatoveringshammer. ”

So nr. 1 var blevet tildelt 7 slag med tatoveringshammeren, heraf 2 tatoveringer på venstre skinke, 2 tatoveringer tæt på endetarmsåbningen på venstre side og 3 tatoveringer på højre skinke.

So nr. 2 var blevet tildelt 7 slag med tatoveringshammeren fordelt med 2 tatoveringer på venstre skinke, 1 tatovering var på oversiden af venstre bagpart, og 4 tatoveringer på højre skinke.

Ved patoanatomisk undersøgelse, den 19. januar 2017, af hudpræparater fra slagtesvinene på Sektion for Patologi ved Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND, fandtes følgende: ”Der fandtes i alt 14 nåletatoveringer på hudstykkerne. På hudstykke A fandtes i alt syv

nåletatoveringer, hvoraf seks var med nr. A, og et var med tallet ... På hudstykke B fandtes i alt syv nåletatoveringer, hvoraf fire var med nr. A.

Der kunne kun erkendes tallene ..., .. eller ... af de øvrige tre nåletatoveringer. Inden for de enkelte nåletatoveringsområder kunne der erkendes varierende sværtningsgrad af tallene.

Der blev udtaget væv fra repræsentative områder til histologisk undersøgelse. Ved den histologiske undersøgelse fandtes enkelte neutrofile granulocytter og hyperleukocytose i underhuden.

Konklusion:

Der kunne konstateres 14 nåletatoveringsområder i huden. Tatoveringerne er forenelige med at være menneske-påført med tatoveringshammer inden for de sidste timer i forhold til aflivningstidspunktet.”

Ejeren oplyste, at han ”ugen før at søerne blev sendt til slagtning havde tilmeldt søerne til slagteriet. Da vognmanden kom, kunne han ikke have søerne med pga. overlæs, så søerne gik en uge mere, inden de kunne komme til slagtning.”

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at so nr. 1 ved at være påført et unødvendigt antal slag med tatoveringshammer, heraf 2 tatoveringer tæt på endetarmsåbningen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom soen ikke har været behandlet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at so nr. 2 ved at være påført et unødvendigt antal slag med tatoveringshammer, heraf 1 tatovering på oversiden af venstre bagpart, har været udsat for smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom soen ikke har været behandlet omsorgsfuldt.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 10:

I bekræftende fald, finder Rådet, at besætningsejer/medarbejder derved har behandlet dyrene uforsvarligt eller grovere uforsvarligt?

Svar ad 10:

Se svar ad 9.

Spørgsmål 11:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 11:

Nej.

Afgørelse:

Sigtelsen blev opgivet, idet sigtede var udrejst af landet.